

[ROZTRĄCANIE *sb n*

A sg roztrącanie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „roztrącać się”: rozbijanie się od uderzenia [czego o co]: W tym nam Etná Sicilfka ná morzu powłtawa/ gdzie ogromny trzałk morfki y z fkał dźwięk fie dawa Słyfzeć zdála/ y o brzeg wółów roftrącáníé [audimus longe fractasque ad litora voces III 556]/ Y huk brodów/ y piałku białwánów miefzáníé. VergKoch 84.

Synonim: rozbijanie.

Cf [ROZTRĄCAĆ SIĘ]

ALKa